

ΕΤΟΣ 65ον

29 Ὀκτωβρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 44 (3361)

Η ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΚΑΙ ΥΠΕΡΒΑΣΗ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

Στό σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα, ἀδελφοί μου, ὁ Παῦλος ἀπευθύνεται στούς Γαλιάτες, ἀποδεικνύοντας ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεί νά δικαιωθεῖ διά τοῦ Νόμου, ἀλλῆ διά τῆς πίστεως στόν Ἰησοῦ Χριστό, ἡ ὁποία ὁμως θά ἐκφράζεται μέ ἔργα, πού θά τήν ἀποδεικνύουν.

Ἄνεπαρκής ὁ Νόμος

Ὁ ἄνθρωπος διά τοῦ Νόμου κατανοεῖ ὅτι δέν μπορεί νά τόν τηρήσει ὀλόκληρο. Ὁ Νόμος ἀποδεικνύει τήν ἀνικανότητα τοῦ ἀνθρώπου νά σωθεῖ ἀπό μόνος του, διότι αὐτός ὁ ὁποῖος σέ ἕνα ἔπαισε, εἶναι φταίχτης σέ ὅλα (Ἰακ. 2, 10). Ἐπομένως, κανεῖς δέν μπορεί νά καυχηθεῖ ὅτι εἶναι καλύτερος ἀπό ἕνα ἄλλο, ἐφόσον ὅλοι εἶναι παραβάτες πάντων.

Εἶναι ὁμως ἡ πίστη στόν Χριστό, πού ἀνατρέπει πλήρως αὐτό τό σκηνικό. Γιά παράδειγμα, ὁ ἐκ δεξιῶν ἠηστής δέν μπορούσε νά καυχηθεῖ γιά τά ἔργα του, ἀλλῆ ἡ συγκλητονιστική κραυγή μετανοίας «ὁ Θεός ἠλάσθητί μοι τῶ ἁμαρτωλῶ», ἦταν ἐκείνη πού τοῦ ἄνοιξε διάπλατα τίς πύλεις τοῦ Παραδείσου καί ὡς πραγματικός ἠηστής «τόν ἔκλεψε». Ἡ ἁμαρτωλῆ γυναίκα, ἡ ὁποία «ἠγάπησεν πολλῶ» τόν Χριστό καί ἔπληνε μέ τά μαθήλια τῆς κεφαλῆς της τά πόδια τοῦ Κυρίου, ἀφοῦ πρῶτα τά μύρωσε μέ πανάκριβο μύρο, ἀποτελεῖ γιά τοὺς χριστιανούς ὄλων τῶν αἰῶνων καί γιά ἐμᾶς, ἀσφαλῆ πνευματικό ὁδηγό καί χειραγωγό πρὸς τή μετάνοια. Καί οἱ δύο τους εἶχαν παραβεῖ ὀχι σέ ἕνα μόνον, ἀλλῆ σέ πολλὰ σημεῖα τόν Νόμο. Ἔρχεται ὁ Χριστός καί, ἀνακρίνοντας τήν ἐσωτερική τους διάθεση, τοὺς δικαιώνει.

Πορεία συσταύρωσης μέ τόν Χριστό

Ὁ Χριστός εἶπε ὅτι αὐτός πού θέλει νά μέ ἀκολουθήσει, ὀφείλει νά πάρει τόν σταυρό του, νά τόν σηκώσει καί νά μέ ἀκολουθεῖ. Βαρύς ὁ λόγος, ἀλλῆ μό-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. β' 16-20)

Σωτηρία ἐν Χριστῷ

Ἄδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεῦσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμάντων συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμον νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῆ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδότος ἐαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

νον ἔτσι σώζεται ὁ ἄνθρωπος. Ὁ σταυρός τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν παθημάτων μας εἶναι πολὺ βαρὺς, ἀλλὰ ὅπως τότε πού ἀκόμη καὶ ὁ Χριστὸς ἠύγισε κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ σταυροῦ Του καὶ βρέθηκε ὁ Κυρηναῖος γιὰ νὰ τὸν ἀνασηκώσῃ, ἔτσι καὶ στὴν ἄρση τοῦ δικοῦ μας σταυροῦ θὰ πλησιάσῃ ἡ (Κυρήνιος) θεία Χάρη καὶ στίς πολὺ δύσκολες στιγμές, ὅταν ἐξουθενωμένοι ἀπὸ τὸν ἀδυσώπητο πόλεμο τοῦ ἑαυτοῦ μας καὶ τῶν παθημάτων μας καμπτόμαστε καὶ ἠυγίζουμε, ἴσως καὶ πίπτουμε, θὰ μᾶς ἀνασηκώσει, ἐπανατοποθετώντας τὸν σταυρὸ στοὺς ὤμους μας, γιὰ νὰ συνεχίσουμε. Ἐτσι ὁ ἄνθρωπος, μέσα στὴν Ἐκκλησία, μὲ τὴν ἀγιαστικὴ Χάρη τῶν μυστηρίων, μαθαίνει σὺν τῷ χρόνῳ νὰ ἀναρτᾷ ὅλα τὰ κλάσματα, τραύματα καὶ θραύσματα τῆς ὑπαρξῆς του πάνω στὸν σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ.

Χρησιμοποιοῦμε τὴ λέξη «κλάσματα» γιὰ νὰ ἐπισημάνουμε τὸ γεγονός ὅτι ὁ ἐμπαθὴς τρόπος τῆς ζωῆς μας εἶναι διαιρετικός, διαλυτικός, ἐφόσον ἄγεται καὶ φέρεται κανεὶς ἀπὸ τίς ὑποβολές τῶν παθῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν του, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τεμαχίζεται καὶ νὰ ὑποφέρει. Συνέπεια ἐπίσης αὐτοῦ εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ἀπὸ ὀλοκληρωμένη ἀγιασμένη ὑπαρξη πού ἔχει κληθεῖ ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ γίνῃ, νὰ κατατάξῃ ἀξιολύπητο «θραῦσμα». Τραυματίζεται ἔτσι θανάσιμα καί, ὅσο εἶναι ἐνήμερος αὐτῆς τῆς κατάστασης καὶ θέλῃ νὰ γιαιτρευτεῖ, ὑπάρχει λύση: εἶναι, μὲ γενναιότητα, νὰ «ταυσοθεῖ», δηλαδή «τεντωθεῖ» πάνω στὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ καί, μαζί μὲ τὸν Χριστό, «ἐν ἀναμονῇ καὶ θλίψει καὶ ὑπομονῇ», μὲ καύσωνες καὶ παγετοὺς, νὰ ἀναμένῃ τὴν Ἀνάσταση.

Σταύρωση ἐπώδυνη –ἐπομένως– τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν, ταφή τοῦ νοῦ μέσα στὴν καρδιά, ὅπου αὐτὸς ἀπερίσπαστα ἐπικαλεῖται ἀδιήληπτα, ἀποφασιστικά καὶ ἐπείγοντως τὸ θεῖο ἔλεος καὶ ἡ συνανάσταση, ἡ ὁποία ἀκολουθεῖ, ἀποτελοῦν τὴν τριπλὴ ἀναγκαιότητα τῆς πνευματικῆς ζωῆς κάθε χριστιανοῦ. Στὴν πορεία αὐτὴ μᾶς συνοδεύουν ὅλα τὰ μακάρια πνεύματα τῶν οὐρανῶν, μὲ προεξάρχουσα τὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν δικαιώνεται ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου ἀλλά διὰ τῆς πίστεως εἰς τόν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπιστέψαμε καί ἐμεῖς εἰς τόν Χριστόν Ἰησοῦν, διὰ νά δικαιωθοῦμε διὰ τῆς πίστεως εἰς τόν Χριστόν καί ὄχι ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου, διότι ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου κανεῖς ἄνθρωπος δέν θά δικαιωθῆ. Ἀλλ' ἐάν ἐμεῖς πού ἐζητήσαμε νά δικαιωθοῦμε διὰ τοῦ Χριστοῦ, εὐρεθῆκαμε καί ἐμεῖς ἁμαρτωλοί, ἄραγε ὁ Χριστός ἐξυπηρετεῖ τήν ἁμαρτίαν; Μή γένοιτο! Ἐάν ὅμως οἰκοδομῶ πάλιν, ἐκεῖνα πού ἐγκρέμισα, ἀποδεικνύω τόν ἑαυτόν μου παραβάτην. Διότι ἐγώ διὰ τοῦ νόμου ἐπέθανα ὡς πρός τόν νόμον, διὰ νά ζῆσω ὡς πρός τόν Θεόν. Ἐξω σταυρωθῆ μαζί μέ τόν Χριστόν. Δέν ζῶ πλέον ἐγώ, ἀλλά ζῆ μέσα μου ὁ Χριστός, τήν ζωὴν δέ τήν ὁποῖαν ἰώρα ζῶ εἰς τό σῶμα, τήν ζῶ μέ πίστιν εἰς τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μέ ἀγάπησε καί παρέδωκε τόν ἑαυτόν του πρός χάριν μου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Αντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἡ ἀνάστασις καί τοῦ Γένους μας

Μόλις χθές γιορτάσαμε καί τήν ἐποποιῖα τῶν Ἑλλήνων πάνω στά ἀλβανικά βουνά τό 1940. Μία ἀποφασιστική στιγμή, πού ἔκρινε καί τήν πορεία τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Τά ὄσα προεκτέθηκαν, ἀδελφοί, μπορεῖ ἄνετα νά ἰδωθοῦν καί προβληθοῦν ἐπίσης πάνω στό Γένος μας, ὡς σταυροαναστάσιμη πορεία καί χαρμολύπη. Εἶναι γνωστό πῶς ἡ Παναγία μας σέ πολλῆς περιπτώσεις ἐνθάρρυνε τοὺς γενναίους πολεμιστές τοῦ 1940, οἱ ὁποῖοι μέ προθυμία θεάρεστη καί χαρά ἀκατηγόρητη, ἔτρεξαν νά συνδράμουν στήν κατατρόπωση τῶν ἐχθρικών σιφῶν γιά νά διασώσουν τό πολῦτιμο ἀγαθό τῆς πατρίδας πού κάποιοι –ὅπως καί σήμερα– ἐπιβουλεύτηκαν. Ὁ ἅγιος Χρυσόστομος ὑπογραμμίζει ὅτι «οὐδέν πατρίδος γλυκύτερον»! Εἶναι χρέος μας νά ἀγαποῦμε τήν ἐπίγεια πατρίδα μας, θεωρώντας τήν ἀπό Θεοῦ δῶρο, τό ὁποῖο εἰκονίζει καί παραπέμπει στήν οὐράνια πατρίδα πού μᾶς ἀναμένει.

Μήπως μποροῦμε, ὑπακούοντας σέ ἀνήκουστες ὄψεις ἀντιλήψεις γιά τήν Ἱστορία, νά παραδράμουμε καί νά μειώσουμε τό μεγαλεῖο αὐτῆς τῆς ἐποποιῖας; Γιατί αὐτή ἡ ἠθική παρενόχλησις; Στό ὄνομα ποιᾶς «ἀγάπης» νά καταργήσουμε ἐθνικές ἱστορίες, ἐθνικούς ἥρωες, ἐθνικές γλώσσες ἀκόμη; Τί θά γίνει ὁ ἄνθρωπος μέσα σέ ὄλον αὐτό τόν μαζοπολητό, ὅπου τό πρόσωπο τοῦ ἀνθρώπου εὐτελίζεται καί τά σπίτια μας ἀντί κατ' οἶκον ἐκκλησιές κοντεύουν νά μετατραποῦν σέ χωματερές τηλεοπτικῶν ἀποβλήτων; Ποιοί εἶναι ὄλοι αὐτοί οἱ «φωτισμένοι» κύριοι πού βάλθηκαν νά μᾶς θεραπεύσουν ἀπό «ἀρρώστιες», πού ποτέ δέν περάσαμε, ὄντας ἄρρωστοι οἱ ἴδιοι;

29 Ὀκτωβρίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΛΟΥΚΑ

Ἀναστασίας ὁσιομάρτυρος τῆς Ρωμαίας (γ΄ αἰ.). Ἀβραμίου ὁσίου († 360).
Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Ι΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. β΄ 16-20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. π΄ 41-56.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Νοεμβρίου, Ε΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Γαλ. στ΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιστ΄ 19-31.

Ἀκολουθώντας τοὺς ἁγίους Πατέρες μας, ἀδελφοί μου, νά μὴν παρασυρόμαστε ἀπὸ κενὰ θνησιγενή φιλοσοφήματα καί, ἀγαπώντας τὴν πατρίδα μας, νά ἀγωνιζόμαστε τὸν καλὸν ἀγώνα συσταύρωσης καί συνανάστασης μὲ τὸν Χριστό. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ἐ.Τ.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Ἡ Ἀποστολική Διακονία, θέλοντας νά συμβάλει σὴν καλύτερη κατάρτιση ὅσων βοηθοῦν τὸ κατηχητικό καί ἐνοριακό ἔργο ἢ ἀσκοῦν ἐκπαιδευτικό καί κοινωνικό λειτουργήματα, συνεχίζει τὴ λειτουργία τοῦ ἐπιμορφωτικοῦ Σεμιναρίου Κατηχητῶν.

■ Ἐναρξη μαθημάτων:

Τὸ δεύτερο δεκαήμερο τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου θά πραγματοποιηθοῦν ὁ Ἁγιασμός καί ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου.

- Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται:
α. σὸ Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8 π.μ.-2 μ.μ. ἐκτὸς Σαββάτου καί Κυριακῆς) β. σὸ ἠλεκτρονικό ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καί γ. νά λαμβάνουν πληροφορίες σὴν ἰστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr, σὴν ἐνότητα *Ποιοί εἴμαστε – Τομέας Κατηχίσεως καί Ὀρθοδόξου Μαρτυρίας*, σὴν ὁποία περιγράφονται ἀναλυτικά ὅλες οἱ ἐκπαιδευτικές-κατηχητικές δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχίσεως.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
